

Finansministeren (Estrup): Dette Lovforslag er foranlediget ved gjentagne Andragender fra pensionsberettigede Mænd af de militære Underklasser dels om Anerkjendelse af en formentlig Ret, dels om en fyldigere Pension end den, som man har tilstaaet dem, Andragender, hvis Billighed man, ialtsald indtil en vis Grad, har maattet anerkjende, men som man har savnet tilstrækkelig Lovhjemmel til at fyldestgjøre. Den første Bestemmelse i Lovforslaget gaar jo ud paa at indrømme Pensionsret ogsaa for den Tid, der ligger forud for det fyldte 18de Aar, forsaavidt Udkommende har været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod. Efter de bestaaende Regler regnes Tjenestetiden før det fyldte 18de Aar overhovedet ikke med; efter det fyldte 18de Aar regnes ethvert Aar, i hvilket der har fundet en saadan Udkommando Sted i Anledning af Krig, dobbelt. Nu synes det dog billigt, at ogsaa for Tiden før det 18de Aar saadan Tjeneste medregnes. Forslaget gaar altsaa ud paa, at et Krigsjaar før det fyldte 18de Aar skal tælle enkelt, medens jo et Krigsjaar efter det fyldte 18de Aar tæller dobbelt. Den anden Bestemmelse i Lovforslaget gaar ud paa, at de Mænd, der i Henshold til Bestemmelsen i Loven af 26de Mai 1868 § 18 i de 10 Aar 1868—78 ere fra pensionsberettigede Stillinger i Hæren og i Flaaden gaaede over i Kommunerens Tjeneste paa samme Maade som tidligere, da disse Ansættelser fandt Sted umiddelbart paa Statens Foranstaltning, maa anses pensionsberettigede for sig og tillige for deres Efter. Det, der særlig kan ansøres for Billigheden af at indrømme dette, er, at skjøndt Ansættelserne af disse Mænd som Politibetjente, Arestforvarere, Savnefogder osv. i disse 10 Aar fra 1868—78 i Virkeligheden ere skete ved Kommunerne, er hele Foranstaltningen truffet gennem Krigs- og Marineministeriet paa samme Maade som før 1868, da Ansættelserne fandt Sted umiddelbart, og det har havt tilfølgende, at disse Mænd eller i alt Fald en stor Del af dem ikke have været opmærksomme paa, at de ved at modtage de kommunale Ansættelser opgave den Pensionsret, de havde erhvervet som Militære. § 2 gaar altsaa ud paa at fyldestgjøre et Billighedskrav, som det forekommer Regjeringen, at der kan stilles til Staten. — § 3 gaar endelig kun ud paa at indrømme en Efterbetaling af Pensionen for 12 Maanedes forud for den Tid, da Loven træder i Kraft, forsaavidt Udkommende inden 6 Maanedes efter Lovens Ikrafttræden andrager derpaa. — Dette Lovforslag, som nu foreligger i dette Thing i alt Væsentligt i samme Skikkelse, hvori det blev fremsat af mig i det andet Thing, maa jeg anbefale til dette Things Vedtagelse.

Da ellers Ingen ønskede Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 49 St.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Ophævelse af Skibsafgiften.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 45.)

Sagen fattes under Forhandling.

Tessén: Uagtet Finanslovsforslaget for 1880—81 er fremlagt med et Overskud af henved 8 Millioner Kr., hvad der jo vistnok væsentlig skyldes de overordentlig sparsomme Bevillinger, der fra Regjeringens Side ere forlangte, saa har der dog navnlig fra den Side i det høie Folkething, hvem Initiativet til nærværende Lovforslag skyldes, været en Del Betænkelighed ved at fyldestgjøre disse knappe Fordringer, sandsynligvis under den Opfattelse, at Staten ikke havde Evne til at udrede dem. Det gjælder jo saaledes om Flaadens tilbørlige Vedligeholdelse, om Ammunition, om Fremme af Bygningen af allerede paabegyndte Skibe og flere andre saadanne Anliggender, medens der hidtil, saavidt jeg har bemærket, ikke har været Tale om at udrede de meget store Summer, der nødvendig kræves til vort Forsvarsvæsen, til Almuens Undervisning, til Modernisering af vor Retsforfatning og til flere andre saadanne større Foranstaltninger, som staa i Udsigt. Det var derfor og tillige af Hensyn til de fra alle Sider af Befolkningen modtagne Erklæringer om Beredvillighed til at bringe Offre for vor Forsvarssag, ikke kommet mig uventet, om der fra den Side af det høie Thing skulde være fremkommet Forslag til at tilveiebringe nye Indtægter for Statskassen og forhøje enten bestaaende Skatter eller tilveiebringe nye Skattepaalæg. Derimod forstaa jeg ikke, at man ved Siden af denne Opfattelse, som jeg nys har berørt, kan tænke paa i dette Dieblit at ville bortkaste nogen af Statens Indtægter. Allerede denne Betragtning vilde for mig være afgjørende til at modsætte mig dette Lovforslag; men selve Bestafenheden af den Afgift, om hvis Ophævelse, der spørges, forekommer mig at maatte føre til samme Resultat. Denne Afgift, Skibsartafgiften, har ved Siden af den store Fordel, som alle indirekte Skatter have, nemlig at fordele sig, at spredes over Befolkningen, saaledes at det er meget van-